

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

DISPUTATIO QUINTA

170

bent necessariam connexionem cum essentia A
divina:

43 Confirmitur: Si actus liberi Dei videantur in
essentia divina clare visa, & ex vi luminis glo-
riæ eam manifestans, sequitur quod ille qui
perfectius videret essentiam divinam, & habe-
ret intensius lumen gloriarum, plura etiam videret
decreta libera voluntatis divinae: Sed hoc est fal-
sum, cum enim, ut infra dicemus, quilibet beatu-
tus videat in essentia divina omnia quæ pertinet
ad ejus statum, ille qui habuit maiorem curam
in Ecclesia, & qui fuit v.g. Summus Pontifex, vel
Patriarcha alicujus Religionis, plura videbit
decreta Dei, quam alteri qui non habuit talē
curam in Ecclesia, quamvis sit magis beatus, &
habeat intensius lumen gloriarum: Ergo &c.

Ad objectionem respondeo negando seque-
44 Jam Majoris. Ad probationem dicendum quod
licet actus liberi Dei secundum entitatem, &
realitatem incretam quam important, habeant
necessariam connexionem cum divina essentia,
ac proinde secundum hanc rationem videantur
a quolibet beato, tamen secundum terminatio-
nem quam dicunt ad creaturas, non habent ne-
cessariam, sed liberam cum illa connexionem:
unde sub hac ratione non videntur a beatis,
propter necessariam connexionem cum divina
essentia, sed quia sunt aliquid ad Deum perte-
nens, & manifestatum ex ordinatione divina
voluntatis, sicut vel illi intellectui beato.

Ex hoc patet responsio ad confirmationem:
45 cum enim actus liberi Dei non videantur pro-
pter necessariam connexionem, nam habeant
cum essentia divina, sed ex se, et in manifes-
tatione Dei dirigentis & ordinantis suum actum
liberum ad intellectum uniuscunq[ue] beati, il-
lorum cognitione non debet proportionari, vel
commensurari visioni essentia divina, & inten-
sione luminis gloriarum, sed praedicta ordinatione,
& manifestatione divina, quæ major, vel minor
est, secundum diversitatem statū, quem quilibet
beatus habuit in Ecclesia militante: unde fieri
potest quod minus beatus interdum plura de-
creta Dei libera videat in essentia divina, quam
magis beatus.

ARTICULUS IV.

*Verum beati videant creaturas possibiles in
essentia divina tanquam in causa,
& medioprius cognito?*

S. I.
Premittuntur que apud omnes sunt certa, &
referuntur sententia.

46 Suppono primò: Beatos ex vi statū beatitudi-
nis aliquas creaturas de facto cognoscere.

Probatur hæc suppositio. Quia Joan. 17. dici-
tur: *Hec est vita eterna, ut cognoscant te Deum ve-
rum, & quem misericordem Christum;* Constat autem,
quod in Jesu Christo misericordia includitur non sola
divinitas, sed etiam humanitas, quæ aliquid
creatū est: Pertinet ergo ad vitam eternam,
aliquid creatū cognoscere. Item Concilium
Senonense in decretis fidei, damnando illum er-
torem, quod Sancti non orant pro nobis, & de-
clarando quomodo Sancti cognoscant oratio-
nes nostras, ait: *Hac facile intelligetur, qui beatus per-
rium esse non ignorat, unde illud divinitatis spe-
culum, in quo quidquid eorum interst̄ elucescit.* Unde
communiter Theologi docent, pertinere ad
unumquemque beatum, quod cognoscat ea quæ

spectant ad suum statum, ut colligitur ex D. Thomae 3. parte quæst. 10. art. 2. Inquirimus ergo mo-
dum quo beati creaturas in Deo cognoscunt: an
videant eas in verbo, & in essentia divina tan-
quam in causa, & medio prius cognito, vel extra
verbum, per species à Deo infusas, & ipsas crea-
turas immediate repræsentantes; Quod ut magis
declaretur,

Suppono secundò: Dupliciter aliquid posse
cognosci ex vi visionis beatificæ: primum forma-
liter, secundò causaliter: formaliter in verbo
videri dicitur, quod cognoscitur eadem visione
& eodem lumine ac specie, quæ Deus ipse vide-
tur, ratione alicujus connexionis quam habet
cum illo. Causaliter vero, quando non cognos-
citur formaliter per ipsam visionem beatam, nec
per speciem incrementam, sed alia diversa cogni-
tione, per revelationem habitâ extra verbum, &
per species infusas, quæ dantur à Deo intuitu
ipsius visionis beatæ, & ab ea derivantur, aut regu-
lantur. Et hoc modo Theologi distinguunt in
Christo & in beatis duplicem scientiam: unam
beatam, per quam cognoscunt res in verbo, & in
essentia divina clare cognita; & aliam infusam,
per quam vident res extra verbum, per species à
Deo inditas.

Suppono tertio: Tribus modis posse contingere,
quod plura objecta simul & eodem actu co-
gnoscantur. Primum quia per eandem speciem re-
præsentantur, quamvis unum non sit ratio co-
gnoscendi aliud. Sic Angelus potest simul, & uni-
co actu cognoscere hominem, equum, & leonem:
quia tres illæ nature, quamvis inter se di-
versæ, per eandem speciem illi repræsentantur,
ut docetur in Tractatu de Angelis. Secundò plu-
ra objecta simul cognosci possunt, propter habi-
tudinem quam unum dicit ad aliud, licet unum
in alio non contineatur tanquam in causa. Sic re-
latio simul cognoscitur cum termino, eo quod
relativa sint simul naturæ & cognitione. Ter-
tio unum potest cognoscere in alio, ratione con-
nectionis, & dependentie, quam habet ad illo:
quo pacto quilibet effectus cognosci potest in
sua causa. Et de hoc tertio modo cognoscendi
creaturas in verbo, agimus in præsenti, & inqui-
rimus, an beati cognoscant creaturas possibiles in
essentia divina tanquam in causa, & medio
prius cognito, ratione dependentie, & connexio-
nis quam habent cum illa; Quæ difficultas appli-
cari potest etiam creaturis existentibus, vel fu-
turi: eadē enim est ratio de illis, ac de possibili-
bus. In cuius resolutione, partem negativam te-
net Vazquez hic disp. 5. cap. 6. quem plures ex
Recentioribus sequuntur: affirmativam vero
amplectuntur Thomistæ, & plures alii.

S. II.

Conclusio affirmativa statuitur.

Dico igitur: Beati vident creaturas possibi-
les, in Deo tanquam in causa, & medio
prius cognito. Ita D. Thomas hic art. 8. ubi sic
ait: *Manifestum est, quod si aliquid videntur in Deo se-
cundum quod fuit in ipso: omnia autem alia sunt in
Deo, scilicet effectus sunt virtute in sua causa: si igitur
videntur omnia in Deo, sicut effectus in sua causa. Quó
nihil clarissimum, & expressius in favorem nostræ
conclusio nisi dici potest.*

Idem paucum docent SS. Patres: Augustinus
enim 11. de civit. cap. 7. hæc scribit: *Cognitio crea-
turæ*